

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE

DIRECTOR:
Dr. DIONISIU BENEĂ
REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA
Arad, Bulev. Regele Ferdinand No. 5.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lavi de-opotrivă în Jidanul parazitar și în Românul necinstit și înstrăinat.”

Apăre sub conducerea unui Comitet
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru Insti. și fabrici — — — Lei 500

Schimbări la față. Geme pământul

Evenimentele în curs, dau mult de gândit vecinilor noștri și odată cu înscăunarea Regelui Carol II, se obsearvă o schimbare de atitudine.

Ziarele, pe ici pe coalea, răsuflă ca din bubă dureroasă, gânduri ascunse și simțăminte deabia stăpânite.

Venirea Regelui Carol II, aduce o aureolă și o garanție puternică, pentru neamul nostru, strălucită. Puși sub ocrotirea brațului său de fier, a culturai și a pregătirei lui ca Rege, ne asigurăm un loc de cinste și un rol de frunte, în frământarea zilnică a popoarelor Europene.

Și chiar pentru aceasta, prietenii noștri vecini, au început să joace o nouă carte, față de noi, în meschinăriile lor zilnice.

„Schimbări la față” și asta s'a întâmplat, cu tendință de prelungire, odată cu venirea Regelui Carol II.

Astfel, un ziar rusesc, anunță cu multă siguranță, că Rusia a renunțat la Basarabia pe calea armelor.

Au credința, că prin noua politică a României, populația Basarabeană, va cere singură realipirea lor la marea fericire rusească.

În acelaș timp și ungerii nu se lasă mai prejos, a-și arăta uneltirile lor, în forme de necuviințe și credințe.

Ziarul „Daily Herald” publică un interviu cu j. B. Ionescu, fost pe vremuri în enturajul prințului Carol, ce spre exactitate îl redăm, în fragment:

„...nu m'aș mira, dacă aș auzi vorbindu-se de mișcări în vederea unirii Ungariei cu România, sub domnia Regelui Carol. O asemenea fuziune este foarte posibilă. Cele două țări au nevoie de un guvern stabil și unirea lor sub aceiaș coroandă, ar servi un țel util și practic. Dacă Ungurii voesc acest lucru, Românii consimt la el!...” s. a. m. d.

Și în acelaș timp ziarul „Daily Mail” din Londra, publică articolul lui Rothemere adresat României și mai mult Regelui Carol II. prin care îl invită, la un fel de tocmeală, de lărguală și să consimtă la o mică

rectificare de frontieră, în favo-
rul Ungariei!

Dacă ai privi, lucrurile, cu toată seriozitatea, tot ar trebui să zâmbești și să compătimizești pe niște vecini, ce nu pot avea niciodată o atitudine loială — cavalierească.

Rușii pot aștepta mult și bine plebiscitul Basarabenilor, ce nu-l vor da niciodată. Ei sunt mai liniștiți ca oricând și înscăunarea Regelui Carol II le-a întărit credința, în viitorul de bine al României.

Și apoi, nici când Basarabeni n'au râvnit la fericirea Rușilor și n'au nutrit idei comuniste.

Agenți strecurați, oameni plătiți și rătăciți de-ai neamului, au agitat și-au făcut totfelul de scamoto-rii, prin orașe și sate, dar fără de nici un folos.

Cât privește pe ungeri, partea e și mai comică, și în acelaș timp lipsită de cavalerism, de orice vrei. Șantaj și târguală pe față.

Agitând neghioaba idee de *Uniune Româno-Maghiară*, pe cale de interviuuri, nu uită să ceară în chip obraznic, o revizuire de frontiere! Parcă Regele Carol ar fi într'un târg să precupețească sângele eroilor noștri!

„...Dacă Ungurii voesc...” dar s'au întrebat ei că oare Românii voesc? Sărman popor născut la întâmplare, zadarnic sunt toate acestea! Cum puteți să vă inchipuți o reuniune Româno-Maghiară, când voi deabia numărați 10% din populație și când noi n'avem nevoie de ajutorul vostru!? Și cum credeți că ar sta să se tocmească cu voi, Regele Carol II — vulturul de azi ce ne-a luat sub ocrotirea lui?! Nu se fac lucruri de acestea, și samsarii și târgueli jidovești, pofteste dumneata cu vârful de lame și ghiulea de tun... desfă-ți pieptul și ridică-ți fruntea... și atunci da... vom sta de vorbă... ard în alt chip și 'n alt mod.

Cătați-vă mai bine de nevoile voastre. Tu Rusule, îngrijește-te de fericirea proletariatului tău și nu te mai gândi la robia — ce o vezi numai tu — în Europa, iar tu maghiar stăpânește-te și nu ne băga în ispită și ne deștepta gândul, că la Tisa ar trebui să fluture steagul românesc!

Gheorghe Atanasiu.

Geme pământul și se infioară, sub greutatea puhoiului de lăcuste lacome, care-au năpădit fără milă, până în cele mai ascunse colțuri, pe unde au găsit ca să roadă pe de gata, hrana pregătită pentru alții.

Europa, Asia, America, Africa și Australia, numără toate la un loc, cam 15 milioane de lăcuste perciu-nofore. Din 15 milioane vre-o 8 milioane sunt numai în Europa. Și din aceste 8 milioane, cea mai mare parte s'a îngrămădit în Rusia, Polonia, Austria, Ungaria, Ceho-Slova-cia și cu deosebire în România.

În urma mișcărilor de curățirea ogoarelor naționale de această speție de lăcuste făcute în câteva din aceste țări — lăsând la o parte Rusia, căreia și inima îi este aproape mâncată — ele s'au îngrămădit spre România unde au găsit seva dulce a pământului nostru.

E deajuns ca o lăcustă singură, în rătăcirea ei blestemată după munca altuia, să găsească un lan de bogată verdeață produsul muncii celor sărguitori în ogorul lor, și stoluri, stoluri își i-au sborul spre locul mult căutat.

Pământul se întunecă de sborul lor și pe unde trec, bieții pământeni sunt lipsiți de lumina bine-făcătoare a soarelui ceresc și înăbușiți de mirosul de nesuferit care-l lasă în urmă.

Și unde ajung, lacome și cu nesăț prăpădesc și distrug totul; verdeața câmpului dispare și zăbranicul durerii se așterne pe întreaga suprafața lui.

Apoi încă nesățute, încă lacome, caută să se îndrepteze spre hambarele cu sămânță. Și vai de acei ce nu le au în deajuns ferecate; vor cerși la poarta celui ce le are ferecate și cu grije păzite de pacostea ce a căzut pe capul omenirii.

Da, lăcustele acestea cu chip de monștrii — cu ochi granuloși, cu nasu încovoiat, cu părul creț și unșuros și cu mâinile mirosind a „geschäft”, născuți, din sânul iadului, înfierăți cu numele de jidani, distrug fericirea lumii întregi.

Ar putea lumea scăpa de bântuiala lor!

Au și ei adăpostul lor, căminul lor, vatra lor strămoșească, pe care o lume întreagă le-o recunoaște și sub protecție chiar, le

asigură cele trebuincioase pentru o viață liniștită. Ar putea face acolo destul naționalism, destulă politică internă, externă, financiară și economică.

Dar nu fac ei fapta asta! Le vine greu ca să muncească și cu sudoarea pe frunte să ție de coarnele plugului; nu poate să ia ființă la ei, pătura această socială, harnică și demnă de admirat care este temeliea unui stat. Nu poate!

Și de ce ar face-o, când cartea lor sfântă le spune: „Scoală-te și umblă în acest pământ în lungu și în latu lui, că îl voi da ție” (Facere 13.17).

Ei sunt învățați că unde ajung în lungu și în latu pământului să fie negustori de țuică cu vitriol, de vin cu spirt și anilină — să distrugă pădurile — să despoae câmpurile să-și schimbe numele — să facă bancrută — să falsifice bani — să disece cadavre creștine — să fie spioni — să fie trădători — să pue bombe subț loja regală — să-și bată profesorii să facă indemnuri spre revoltă — să se plângă la Liga Națiunilor — să aducă anchete umanitariste — să aducă advocați internaționali pentru procesele comuniste — și prin arginții lor să cumpere sufletele celor lăpădați de credința părinților lor. Atât pot să facă și altceva nimic.

Cărțile lor sfinte, cărțile lor vrăjitoarești, sunt pline de duhul răului, pline de ură și vrajbă contra a tot ce nu-i mai talmudist.

Cartea lor sfântă, strașnic și de nastrămutat le spune porunca: „Tot cuvântul ce vă ordon să-l faceți, nu-i adăugați nu-i scadeți” (Toa 12.32).

Și atunci noi să ședem cu mâinile în sân și cu nepăsare să întoarcem spatele și să nu ne numim antisemiți? Da, adevărat, ar fi mai curat, mai nemerit, mai românesc să ne numim antijidani.

Dar chestiunea este că acest cuvânt noi l-am luat dela alții, cari au făcut antisemitism înaintea noastră, cari au văzut acest pericol grozav al năpădirii lăcustelor perciu-nofore talmudice, cu mult înaintea noastră. Căci antisemitismul românesc, cu doctrina lui, cu principiile lui dictate de voința supremă a poporului năpăstuit, nu este decât o latură, un caz specific antisemitismului universal.

Pentru desmeticirea francmasonilor români.

(urmare)

„Francmasoneria nefiind altceva decât Revoluția în Acțiune, nefiind altceva decât o Conspirațiune, permanentă contra despotismului politic religios, această Francmasonerie nu s'a împodobit ea însăși cu decorurile ridicole, prin care prinții și preoții joacă în societate roluri pe care le-au uzurpat și urât.

„Dar prinții și preoții nepunând învinge o instituție care le este dușmană și de care se tem atât de mult, au avut la epoci diferite, perfidia de a trece în câmpul nemic, de a se face Francmasoni și înșiși și de a se introduce în francmasonerie acele uzuri, for-

mule, titluri, și acele legende absurde, care trebuiau să falsifice spiritul instituției, care îi denaturau tendințele și care în locul doctrinei liberale și democratice, păreau a favoriza principii religioase și aristocratice.

„Șefii noștri, față de acest pericol, strânsară legăturile adevăraților membri ai acestei Societăți secrete prin excelență, care este Francmasoneria, și dorind să-și asigure, dacă nu protecțiunea, cel puțin toleranța puternicilor acestei lumi, i-a lăsat să participe la lucrările masonice, despre care însă nu le-a desvăluit adevăratul conținut decât în măsura în care au voit. Văzând șefii noștri, fără să se încrunte, că Francmasoneria s'a transformat în aparență într'o Societate, neînsemnată de binefacere și caritate pe care puternicii Pă-

mântului credeau că o țin în mână, șefii noștri i-au lăsat să declare că *Politica și Religia* sunt cu totul străine de Francmasonerie.

„Vei avea deci și tu frate să suporti și să primești toate aceste absurdități ridicole, cari sunt pentru noi adăpostul protector, sub care instituția noastră poate, fiind pretutindeni acceptată, să lucreze în umbră și în secret la atingerea Sublimului scop; căci nu trebuie să uiți că în Ordinul nostru nici un grad nu desvăluie în întregime Adevărul; subțiază numai vâlul care ascunde adevărul de privirile curioșilor.

„Pentru noi cei investiți cu Puterea supremă, pentru noi singuri Francmasoneria dă la o parte vâlul pe de-a întregul, și, inundând inteligența noastră, spiritul nostru și inima noastră, ne face să cunoa-

ștem, să vedem și să simțim că: *Omul este în acelaș timp Dumnezeu, Pontiful și Regele lui însuși.* Iată secretul sublim, Cheia însuși științei, Culmea de a fi inițiat. Francmasoneria, sinteză perfectă a tot ce este uman, este deci Dumnezeu, Pontiful și Regele Umanității.

„Iată ce explică universalitatea ei, vitalitatea și puterea ei!

„Cât despre noi, marii șefi, noi formăm batalionul sacru al sublimului Patriarh, care la rândul lui este Dumnezeu, Pontiful și Regele Francmasoneriei.

„Iată, frate, al treilea triumhit, al treilea întreit adevăr, care va da inteligenții tale, spiritului tău și inimii tale fericirea nespūsă de a fi în posesiunea absolută a Adevărului fără valuri. Tot sistemul de organizare, de funcționare și de doctrină al Ordinului nostru îți apare

Acolo unde apare un semit — jidan — prin firea lui josnică, repingătoare și necinstită, — prin naționalismul lui trădător, tulburător și disolvant, prin religia lui murdară, perversă și făjarnică — face numai decât să apară și un antisemit.

Dar nu numai faptul apariției naște antisemitismul, dar mai vartos însăși existența lui, face să se nască acest antisemitism, care este un sentiment înăscut în firea bieților creștini, prin însăși evoluția faptelor semite.

Și atunci este cu drept cuvânt necesar ca țări întregi să strige prin presa lor și să îndemne spre distrugerea acestui microb de decompunere social-națională.

Deci, dacă țări unde numărul lor este mult mai redus ca la noi, se alarmează și se adună sub culetele svasticii, pentru a porni opera de curățire; ce trebuie să facem noi în țara noastră unde în câțiva ani numărul lăcustelor a crescut aproape la 3 milioane?

Trebuie ca mai întâi prin propagandă să luăm înfățișarea de luptă, înfățișarea naționalismului curat și călăuziți de idei sănătoase să arătăm și noi lumii întregi, ce este România noastră și ce vrem noi în România noastră!

Apoi pe toată linia, să începem în fapt cu doctorina noastră, care nu cere decât aplicarea în mod pașnic a principiilor cari zic: „Eliminarea Jidanilor”. Așa că nu au de ce se teme, că nu vom face altceva, decât să îi trimitem — dacă nu vor vrea omeneste, atunci găsim și altă cale — la căminul lor care l-au dat uitării și „Înțelepții Sionului” vor lua aminte.

Suntem răbdători și răbdarea face ca judecata noastră să fie sănătoasă și cu cât judecata noastră este sănătoasă, va fi și mai sănătoasă. Prin urmare rezultatul în fapt al acestei răbdări va fi serios, temeinic și trainic.

CATANE.

In Mai a. c. s'a început edificarea seminarului român dela Roma.

unde vor fi primiți anual câte 40 de clerici români, uniți spre a-și urma cei doi ani de Filozofie și patru de Teologie.

Acesta este un eveniment de mare însemnătate pentru românii uniți, de care se bucură orice român bun.

Am ținut să încreștăm și noi acest eveniment asupra căruia probabil vom reveni cu ocazia terminării ridicării seminarului.

Rugăm achitați abonamentul și trimiteți, cari puteți câte-o sumuliță și pentru fondul de rezistență.

acum în fața ochilor, Frate, radiind de lumină și acum vezi, înțelegi, că toată învățătura noastră se rezumă în:

„A aduce triumful Virtuții noastre și a Moralei noastre și Autorității noastre în Omenirea întreagă.

„Deaceea gradele noastre sunt împărțite în trei clase, după cum sunt chemate să combată ceace inamicii noștri persecutori, clericali, îndrăznesc să numească vîrteutea lor.

„Pentru a combate respingătoarea lor Virtute, noi avem gradele: „1) Ucenic; 2) Tovarăș; 3) Maestru; 4) Maestru secret; 5) Maestru Perfect; 6) Secretar intim; 7) Staroste și Judecător; 8) Intendent al Construcțiunilor; 9) Ales al celor 9; 10) Ales al celor 15; 11) Cavalier ales. Aceste grade ne permit de a ridica un profan dela înconștiența ucenicului până la mi-

Profeții.

In „Gorjanul” din 16 Iulie 1926 (No. 26, anul III) adică la câteva luni după ce Prințul Carol fusese forțat să părăsească țara, s'a publicat poezia de mai jos, cu toate ordinele ce existau de a nu se mai pomeni de „chestia închisă”. Ne bucurăm, odată mai mult, că profeția s'a împlinit.

Prințului Pribeag

Te-ai dus, ori te alungară? Rămășii nu-nteleg...

Te caută durerea unui popor întreg
Și suferințele noastre înghețate și se strâng
Și ochii noștri-Alteță se 'ntunecă și plâng...

Erai un crez al nostru, erai un vis frumos...

— La vreme de restriște ai fost un braț vânjos —

De inimile noastre crescut-ai legănat
Și noi, de veci cu țara de mult te am cununat

Tu, Craiul din povestea pe care am ascultat-o

In brațele bunicii și-apoi am îngănat-o
In literele scrise pe foi de abecedar,
Tu pribegești acum dincolo de hotar.

Pământul țării Tale-e azi pustiu și gol;
Pe cer — prevestitoare — trec păsări negre 'n stol;

Se tângue pădurea și apele jelesc
Și cântecelul, toate, se duc... ne părăsesc

Poporul Te așteaptă, Te caută pe poteci,
Privește pe cărarea pe care nu mai treci,
Și nu 'nțelege taina în care Te-a pierdut,
Și nimenea nu-i spune ce-a fost, și ce-ai făcut?

Mărite Prinț, departe, Tu pribegești acum;
Prin cine știe care meleaguri, pe ce drum
Porți amintirea țării în care Te-ai născut,
In care ai răs odată... ai plâns și ai tăcut?...

Iubirea noastră toată cu Tine a plecat...
— In țara Ta e vină, durere și păcat —
Mărite Prinț, departe, cât vei mai fi pribeag,
Cu fiecare clipă Tu ne vei fi mai drag.

Și'n ziua 'n care țara Te va chema 'napoi
Să fii mântuitorul amarelor nevoi,
Nădăjdul, Alteță, c'atunci ne vei ferta
Și-ai să ne-ascuți chemarea, să vie,

MĂRIA TA!

D. Gherghinescu-Vania.

In legătură cu aceasta întrebăm cine nu-și aduce aminte, ori mai bine zis, cine nu cunoaște poeziile: „Gorjunul lui Horia” și „Despărțirea Basarabiei”, cari conțin la fel câte-o profeție, înfăptuită deja prin vrednicia neamului și voința lui Dumnezeu.

In poezia „Gorjunul lui Horea” este de ex. strofa:

„Dormi etern în pace
Eroule mare
Căci și de-a ta năbră
Dujmanii să tem
Dar veniva timpul
Ziua sf. în care
O Dacie nouă
Iară ridicăm...”

Și iată cum glăsuște Basarabia furată de Ruși, acum o sută și mai bine de ani:

„Sunt răpită sfășiată
Sufletul meu plânge înfrânt
Dar din prag eu înc'odată
Jalnic bine te cuvânt...
Ce sărbare va să fie
Când mă vei strânge'n brațul tău
Pân'atunci o Românie
Tu rămâi cu Dumnezeu...”

Și uite, minunea lui Dumnezeu, cum ni se împlinesc profețiile tot pe rând! Și tocmai pentru aceea trebuie să credem, să fim siguri chiar, că nu peste mult „România va fi în adevăr a Românilor” și capul hidrei jidovești sfărâmat!!

siunea Cavalerului Ales pentru apărarea Virtuții masonice, pentru cruciada Omului-Dumnezeu el însuși.

„Dintre toate actele omului, cel mai divin este, evident acela care îi permite să-și perpetueze divinitatea, actul Generațiunii.

„Și cum clericali ascund acest adevăr prin superstițiile absurde ale unui Dumnezeu-tată creiator în vecii vecilor, al unui Dumnezeu-Fiul veșnic creiat și al unui Dumnezeu Sfântul Duh și unind veșnic pe ceilalți doi, noi dăm următoarea învățătură:

„Că Ucenicul, Bohaz, personificarea lui Osiris sau a lui Bacus, venind să caute adevărul într'o lojă masonică, găsește că există un Dumnezeu-bărbat și nedeplin pentru generarea de ființe.

„Că Tovarășul, Jackin, personificarea lui Isis sau a Venerii, este

Proclamația M. S. Regelui Carol II.

Către Români,

Impins de marea Mea dragoste de Țară, am sosit în mijlocul Poporului Meu spre a fi, conform făgăduinței date, pavăza Fiului Meu și Straja Patriei.

Când, acum mai bine de patru ani, mijloace, pentru Mine neînțelese, au fost întrebunțate față de scumpul Meu Părinte și față de Mine, să mă silească a Mă îndepărta de Țara Mea iubită, nu am putut crede o clipă că o domnie atât de glorioasă se va sfârși fulgerător.

Astăzi, în mijlocul vostru, am venit cu inima plină de dragoste pentru toți Românii și cu singurul gând de a strânge împrejurul Tronului pe toți fiii Patriei dornici de muncă și de adevăr.

In sufletul Meu nu a rămas nici o umbră de resentiment față de acei cari, în răstimpul pribegiei, au crezut că puteau, prin vorbele lor, să șteargă din inima aceluia Popor, în mijlocul căruia m'am născut și am crescut, legătura sufletească ce Ne-a unit.

In clipele grele prin cari trece Țara, fac cel mai cald apel tuturor fiilor săi, la cea mai sinceră și dezinteresată colaborare pentru desvoltarea forțelor ei vii.

Cer ca toți, fără deosebire de opinie politică, credință sau obârșie, să-Mi dea sprijinul lor cel mai larg, pentru propășirea Țării prin cinste și demnitate.

Carol.

Ruga.

I.

Sub glasul domol de clopot,
Se adună 'n voci de șopot,
Toată oastea creștinească.
Că e plină
De lumină,
Casa cea Dumnezească...

II.

Smerit și'n genunchi poporul
Roagă pe Atotfăcătorul,
Pentru cei cari dorm în Domnul,
Să le fie
Pe vecie,
Dulce și liniștit somnul.

III.

— Doamne, toți ne rugăm Ție
„Dă-ne a Ta împărăție.
„Căci în țara cea de mâine,
„Împărații
„Cu soldații
„Îs una, servii Tăi, Stăpâne!..

IV.

— Preacucernicul părinte,
„Crezul legii Tale sfinte.”
„De pe-amvon vrea să-l roș-
[tească, —
„Și e plină
„De lumină
„Casa Ta, Dumnezească...

N. Vlaicu Ienopoleanu.

Dumnezeu-Femeie, care întregeste pe Dumnezeu-bărbat și face posibilă generațiunea ființelor.

„Că Maestrul, Mahabone sau Mac-Benac, este Dumnezeu Herra-frodit deplin, fiu al lui Lot și al fetii lui, fiul Soarelui și al Pământului, omul în deplină posesiune a puterii generatoare.

„Clericali cred într'o revoluție supraaturală, noi o combatem învățând pe Maestru Secret, că singură conștiința existenței este izvorul a tot ce este imaterial în om.

„Clericali cred în sfârșitul Omenirii; noi învățăm pe Maestrii noștri perfecți, că existența Umanității este eternă, căci ea se reproduce fără încetare.

„Dupăce am deșteptat astfel la Frații noștri ideea luptei până la capăt ce vor susține contra clericaliilor, noi le procurăm armele în-

Noul guvern.

Dorința M. S. Regelui și a oricărui bun român a fost să se formeze un guvern de concentrare, guvern național. Dl General Averescu, care cunoaște foarte bine de ce patimă sunt conduse partidele politice a spus-o dela început că formarea unui astfel de guvern este imposibilă, deși partidul lui i-ar da tot sprijinul.

Inercarea s'a făcut. M. S. Regele a însărcinat pe dl general Prezan să formeze guvernul dorit, dar n'a reușit fiindcă dl I. Maniu și Dr. Lupu i-au promis concursul condiționat de unele cerințe ale lor, iar dl V. Brătianu i-a denegat orice concurs.

Văzând M. S. Regele că nu-și poate realiza dorința și nevoind să dizolve parlamentul din mai multe motive, ușor de înțeles, a fost invitat să formeze un guvern de partid dl Iuliu Maniu.

Nici nu se putea inchipui, — ca menținându-se actualul Parlament, și nereușindu-i dlui general Prezan, care este afară de orice politică de partid, să formeze un guvern de concentrare, — să fie alt șef de partid încredințat cu formarea guvernului decât dl Iuliu Maniu.

Iată lista noului guvern:

Iuliu Maniu, președinția;
G. G. Mironescu, externele;
Al. Vaida, internele;
Mihai Popovici, finanțele;
Ion Mihalache, domeniile;
Virgil Madgearu, industria;
Costăchescu, instrucția;
Gr. Iuan, justiția;
G-ral Condeescu, războiul;
M. Manoilescu, comunicații;
P. Halippa, secretar de stat fără portofoliu și interimar la Muncă.

Să sperăm că noului guvern, în care Țara își pune încrederea și care se bucură și de încrederea Coroanei, adică a M. S. Regelui cu concursul tuturor bunilor români, îi va reuși să scoată Țara din impas, din halul în care a ajuns în urma faptelor din trecut a politicianilor, a partidelor politice, cari fără jenă, n'ar putea afirma că până au fost la conducerea Țării, au fost pătrunși de ideea națională și de simțul moral cinstit atât de necesar pentru a putea face fapte bune și folositoare Neamului și Țării Românești.

Doamne ajută! să fie cel puțin de acum înainte mai bine:

văzând pe Secretarii intimi, că cu riozitatea, că spionajul dușmanului este o virtute laudabilă; învățând pe Staroste și Judecător că dreptul natural ne sprijinește în acea luptă; explicând Intendentilor construcțiunilor că, în virtutea acestui drept natural, toate mijloacele, potrivite spre a triumfa, sunt în esența lor dea 'ntregul în conformitate cu virtutea și mai cu seamă suprimarea celor inutili care faptă este încredințată Alesilor celor 9. represiunile, prin legi făcute ad-hoc, care sunt rezervate Alesilor celor 15, și împlinirea triumfului, a victoriei definitive, a virtuții masonice asupra Virtuții clericale, cu care este însărcinat Cavalerul Ales.

„Pentru a combate spurcatura lor Morală noi avem următoarele grade:

In atențiunea celor Mari.

Inaltul guvern și Comis. Județene au îngăduit deschiderea cărciumelor în zile cu repaos-duminecal. Și aceasta nu peste tot, căci la noi în județul Arad numai unele cărciume sunt deschise, adică numai acele unde patronul este protejată potențaiilor zilei „A celor mari”.

Lumea se obicinise cu repaosul și treceai pe Valea-Murășului în Dumineci și sărbători fără să dai de un bețiv măcar, care să te huiduiască, să injure pe toată lumea și pe Dzeu sf. Lucrul bun, cu toate acestea s-a stricat! Și era necesar să se facă aceasta?.. Da. Câte nu promisese candidații în preajma alegerilor de deputați!? Și câte și mai câte nu ceruseră alegătorii? Eu însumi știu că cerându-i-se unui domn, azi deputat la Cameră, a promis deschiderea cărciumelor.

Crâșmarii au pus la cale multe delegații doară-doară să calcă legea repaosului duminecal atât de urgisit de Dumnealor. Și vezi bine, cum Domnii deputați nu au putut îndeplini aproape nimic din câte au promis, ca să nu rămână tocmai de minciună și rușine, le-a dat oamenilor: crâșmă, circ și țuică că pâinea, har Domnului e lesne destul. Și... iată... Țara e fericită.

Domnilor dela putere! Bine știți D-voastră (să înțelege nu toți căci mulți dintre D-voastră sunteți drept miopi sufletește) că nu este tocmai așa! Căutați condica datoriilor de pe la cărciumi și Vă veți speria de ceea ce veți afla! Iată însă că în nechibzuiala, ce Vă caracterizează dați oamenilor ocazie să se afunde și mai adânc în datorii, azi când un litru de țuică ordinară este tocmai atât de scump cât un pătrar (Mm.) de mălai.

În aceasta lună, tot din grija „Celor mari”, în toate satele noastre s-a jinit: „Ziua de propagandă antialcoolică” și „Ziua de p. antituberculosă”. Nu este aceasta iubiti cetitori o preaciuată și fățarnică politică de conservare a neamului? Tu care ești la putere dai dreptul fabricilor de spirt să își mărească producția, tu deschizi cărciumile și tot tu faci contrapropagandă, boicot! Am înțeles că Măriile Voastre ne puneți în față pe Domnii Consil. financiari R. și A. și ziceți: „Știm ce s'ar cuveni dar trebuie să facem așa cum ni se cere!” Dacă este așa apoi iertați — mă să vă spun unde ajungem: Un d. conferențiar, somat de popor, cu multă chibzuală s'a explicat așa în fața oamenilor: „Da, frați țărani, adevărat că din spirt și din cărciumi

se naște mai multă sărăcie și oftică dar să lăsați să bea spirtul cei ce au deschis cărciumile și jidanii cari îl fabrică iar voi puneți la inimă sfaturile mele de azi: (Cazul s-a întâmplat într'o comună unde oamenii abia au putut fi adunați de prin cărciume să asculte conferința.) Un țăran dintre ascultători ripostează pe neașteptate: „Bine Domnule, dar noi vrem să știm! Ori șai ori așa! De ce ați deschis iar birturile?”

Vedeți, voi potențaii zilei, voi cei mari, că nu merge cu această politică de duplicitate!? Ori cu sfaturile D-lor R. și A. ori cu interesul nostru național!

Noi (adecă națiunea) din politica aceasta de fățarnicie vom rămânea cu oftica și sărăcia iar cărciumarii și spirtarii cu aurul țării.

Doamne dă minte celor vizați și nu îi lăsa să își bată joc de noi cei mulți și oropsiți!

Vom reveni și cu alte laturi a acestei chestiuni și rog ziarele (pe cele jidovite, nu!) dacă au la inimă binele neamului să reproducă aceste șire și să se ocupe intenziv de chestiune.

I. 1930. . V. V.

Poezii populare din jud. Arad.

*Pe mândruța din Ineu
De pe port o cunosc eu
Ea și-l țese și îl coasă
Cu floricele frumoase.*

II.

*Vinerea când o 'ntâlnesc
I-mi pare că 'ntânăresc
Portul mândra nu și-l lasă
Pentru zdreanța de mătasă.*

III.

*Pe mândra din Pâncota
Tot mă mir cum o iubesc
C'anceput a se lăsa
De portul cel românesc.*

IV.

*Știu că jidanul Sâmbăta
Sfătuește pe mândra
Să vină cu mamă sa
Ca să scrie cambia.*

V.

*Pentru o zdranță de mătasă
Vinde găina de-acasă
Și casa e'n datorie
Vrea jidanu a lui să fie.*

VI.

*Lasă mândră mătasa
Și samână cânepa
Și o toarce în fuioare
Și-ți fă o părech' de poale.*

Seleșuanul.

Recunoștință!...

de Vintilă Petrescu-Vrancea.

*M'ai rugat, să-mi fie milă, și mi-a fost, dar ce mai vrei...
Chiar si sufletul din mine, măi jupâne, vrei să-l iei,
Vrei să mă despoi de toate?... Oare cine-ți dă ăst drept?...
Ai dori să-mi iei viața, căci la asta mă aștept
Însă, m'ai ai timp, voinice, de ce oare te-ai grăbi,
Căci odată și odată, amândoi ne-om răfui!...
Gol de-ai fost... ți-am dat cămașe, iar flămând de te-ai aflat,
Din sudoarea muncii mele, și-alor mei, te-ai săturat;
Iar de te-am primit în casă, te-ai făcut pe loc slăpân,
Și călcat-ai în picioare, găzduirea de român
Căci, mi-ai necinstit fecioara, ce-o iubeam ca ochii mei;
Acum Iudo, haide, spune, ce aștepti, și ce mai vrei?...
Nu ți-e deajunsă hula și disprețul aruncat,
Nu-ți ajunge chinul morții, lacrimile ce-am vărsat?...
Intinatu-mi-ai credința ce-o avem dela străbuni:
N'am greșit nimic în viață, să-ți dea drept să te răsbuni
Nici născut nu-s să-ți fiu slugă, asta ți-o ești din gând!...
Rogu-te să-mi spui atuncea, răsul tău, dar până când?
Nu ți-e teamă, nu ți-e frică, și nici nu clănțâni din dinți,
Iuda ce-l vându-și pe Domnul, pentru treizeci de arginți,
Neam nomad, urât de neamuri, și de-apururea pribeag!
Ești a les, să stai în țepă, sau mai sus, să stai în ștreang,
Nu să împânzești pământul, ce nu știi ca să-l muncești:
Pentru ce te rabdă sfântul: pentru ce atunci trăești,
Dacă în viața asta ești chemat să faci doar rău:
Iudo fără dram de suflet!... Iudo, fără Dumnezeu!...*

*Mi-ai cerut să mi fie milă, și mi-a fost, dar e păcat
Răsplătind astfel pe-acela, cari te-a ajutat;
Printre lacrimi și sughituri... ai cerut un adăpost:
Cât de bun am fost cu tine, iar tu cât de rău ai fost!
Mila mea n'ai înțeles-o, cum nimic n'ai înțeles:
Munții, văile, câmpia... apele și codrul des,
Luncile, și câmpuri pline de sulcină și cicoare,
Tot ce vezi albînd în zare... tot ce vezi sclipînd în soare.
Crucile din țintirimuri, datine și obicei,
Alte noastre sunt de veacuri!... Hai privește'n ochii mei,
Ce-au fost blânzi, acum de lacrimi, și mânje, s'au roșit.
Fără multă vorbărie, cer să pleci cum ai venit,
Că de nu înghiți pământul, care tot mereu îl spurci,
Și nu mai cerca jupâne în spate să mi te urci!*

*Tu n'ai sângerat vreodată pentru țărișoara mea!
Atunci pleacă, piei năpârco, dute ori și unde-ai vrea,
Unde mutu-și duse iapa... dracu a 'nțreacă copiii
Ia-ți în cărcă balabusta, și fecioara și toți fii,
Dar grăbește-te. scapi trenul... și, n'o să mai poți pleca
Mi-a venit și mie rândul, pentru a mă răsbuna!...*

V. P. V.

In străini.

Departa 'nstrăinat de tine, iubită mamă, o duc greu,
Căci aicea nu il doare pe străin suspinul meu
Nu mai este cine să-mi spună un cuvânt de mângăiere
Cum făceai tu, mamă dragă, cu dragoste și plăcere.

Ochiul tău ce-a priveghiat, atâta timp asupra mea
Astăzi nu e lângă mine pentru a mă putea vedea
Însă sfaturile-ți bune și frumoase sunt cu mine
Nu mă părăsesc o clipă, ci mă 'ndeamnă tot spre bine.

Iară sufletu-mi în care, ai sădit sfânta iubire
Te poartă mereu cu sine și-ți dorește fericire;
Să te bucuri în viață și să-ți fie numai bine
Iar eu vreau, o! mamă dragă, ca să flu mereu cu tine!

25-V. 1930

MOISLA.

Români sprijiniți comercianții, meseriașii și industriașii români!

„12) Marele Maestru Architect; 13) Arca Regală; 14) Perfectul constructor; 15) Cavalerul Orientului 16) Prințul Ierusalimului; 17) Cavalerul Orientului și al Occidentului; 18) Crucea-Roză; 19) Marele Pontif; 20) Venerabilul Mare Maestru; 21) Noachitul; 22) Secura Regală.

„La legile divine, la dreptul divin al clericalilor, *Marii noștri Maestri Arhitecți* opun drepturile poporului, singurele legitime, singurele adevărate, singurele acceptabile; la dogma lor degradând pe om, — cei din Arca Regală le opun idealul perfecțiunii Umanității, în Umanitate și pentru umanitate; la morala lor mai sus desvăluită, *Perfecții noștri Constructori* opun morala lor independentă; la persecuțiunile lor inspirate, *Cavalerii noștri ai Occidentului* răspund

printr'o energică campanie în favoarea Progresului și a rațiunii pure; la rușinoasa lor supunere, *Prinții noștri ai Ierusalimului* răspund printr'o mândră proclamație de independență bărbătească.

„Pentru a lupta contra tiraniilor infame a Clericalismului, *Cavalerii noștri de Orient și Occident* se fac apărătorii dreptului absolut la libertatea de sindicalizare, spre a înfrânge robirea, în care clericalismul, ajutat de puterea civilă, voeste să țină omenirea și *Crucea noastră Roză* va proclama pentru prima oară emanciparea de Papi și de Regi. Și pentru a ajunge la acest sfârșit *Marii noștri Pontifi* se fac apostolii libertății absolute a învățământului; *Venerabilii noștri Mari Maestri* se proclamă dușmanii inversunați ai oricărui obscurantism, de oriunde ar veni; *Noachiții* no-

ștri își dau între ei jurământul ca dreptate să se facă și cei din *Secura Regală* ating culmea moralei noastre din momentul în care spirtul lor este inundat de razele Adevărului, ascuns lor, înainte de a ajunge la acest grad, prin frânturile diforme ale intoleranței, ale hipocriziei, ale superstiției și ale egoismului creștinătății.

„În sfârșit, frate, pentru a combate criminala lor Autoritate, noi avem următoarele grade:

„23) Șeful tabernacolului; 24) Prințul-Tabernacolului; 25) Cavalerul Șarpelui; 26) Trinitarul; 27) Comandorul Templului; 28) Prințul Adept; 29) Marele Scoțian; 30) Kadoș; 31) Marele Inchizitor; 32) Prințul Secretului Regal; 33) Marele Inspector General.

„Clericalii răspândesc prejudecățile lor în mase, căci acolo este

singura lor scândură de salvare și *Șefii noștri ai Tabernacolului* îi combat, făcând apel la autoritatea, la acțiunea guvernamentală a claselor conducătoare; la umbrele goale, la formulele și emblemele prin care clericaliții țin departe adevărul, *Prinții noștri ai Tabernacolului* proclamă dreptul societății de a se desface de instituțiile politice și religioase care sunt contrare spiritului nostru; șerpilor despotismului civil, religios, militar și economic, *Cavalerii noștri ai Șarpelui* le vor tăia capetele pentru a asigura distrugerea lor; superstițiilor și doctrinelor false clericale, *Trinitarii* noștri răspund prin apostolatul armoniei legilor sociale cu principiile noastre sublimă.

(va urma)

NICI UN AC DELA JIDAN!

INFORMAȚIUNI.

— S'au luat măsuri pentru oprimarea imprimării monetelor, urmând ca în viitor monetele să poarte efigia Regelui Carol II, iar cele cu chipul Voevodului Mihai vor fi retrase în curând din circulație.

— Se proiectează ca încoronarea Regelui Carol II să aibă loc la toamnă la Alba-Iulia. Țările străine vor fi invitate de dnii: General Prezan și prof. Iorga personal la acele serbări. Din cauza crizei economice Regele dorește ca acele serbări să fie cât mai simple.

— A 2-a zi de Rusalii s'a sfințit în Petroșani cu mare pompă o preafrumoasă cruce, ridicată de personalul cfr. la stăruința vrednicului șef de gară, dl. Diregătoriu, care n'a cruțat nici timp și nici jertfe materiale pentru ajungerea scopului propus, de a ridica o sf. Troiță, semn de puternică afirmare creștinească în masa mare de muncitori bolșevici, fără Dumnezeu.

La aceea serbare a sfințirii Crucii a fost reprezentată și Inspectia 5 C. F. R. din Arad prin însuși dl. dir. inginer Gh. Ispravnic, însoțit de dl. inspector C-tin Lazar și dl. șef de birou M. Răin.

După sfințirea sf. Cruci dl. șef Diregătoriu a arătat sentimentul adânc și sincer evlavios creștin al personalului cfrst, accentuând că atunci când în nenorocita Rusie, țară vecină cu noi se dărâmă sf. biserică și sf. cruce, și se ridică în locul lor statuia lui Iuda iscarionteanul, la noi se înalță cruce, loc de închinare și semne de preamărire a atotputernicului Dumnezeu.

Dl. dir. Ispravnic adânc mișcat de cele văzute și auzite aduce elogiul personalului cfrst, care poate fi mândru de faptele lui și peste tot de felul cum știe să-și arate dragostea și stima față de superiorii lui, față de credința strămoșească și de Patria atât de scumpă nouă tuturor Românilor.

Seara Reuniunea meseriașilor, industriașilor și comercianților români a aranjat o producție teatrală urmată de dans. Piesa „Din vremuri de Restrictie” a fost foarte bine jucată și a impresionat adânc pe cei de față. Insufletea era la culme. Păcat numai că intelectualii noștri și aci, ca și în tot locul unde este câte o manifestație adevărat românească, au lipsit aproape cu totul.

Ei! dar va veni ea vremea când vor trebui să dea seamă de desinteresarea lor...

Nainte de începerea producției, dl. Șt. Penes harnicul președinte la reuniunii după o foarte frumoasă cuvântare plină de îndemnuri naționale — creștinești a premiat pe ucenicii români distinși la învățatură.

Rugăm abonați, cettiți și răspândiți ziarul adevărat național-creștin „APĂRAREA NAȚIONALĂ”!

— Alegere de preot. În 2 Iunie a. c. a avut loc alegerea de preot în Ineu-Colonie. Au fost recurenți: Păr. Teofan Herbeiu din Ineu și Romulus Micleuța din Rîșcuța, absolvent de teologie. Alegerea prezidată de Păr. Gheorghe Perva, preot în Gurba, a decurs în cea mai perfectă ordine. Fiecare alegător dându-și votul pe față, a fost ales ca preot Păr. Teofan Herbeiu întrunind 114 voturi, iar dl. Micleuța Romulus 2 voturi.

Urăm Păr. T. Herbeiu viață îndelungată, dragoste părintească și iubire pentru toți credincioșii săi, dorind totodată ca această Colonie, prin munca neobosită a tuturor oamenilor de bine să ajungă pildă vie pentru alții, cari în aceste vremuri, au înțeles că numai prin politică și alte mijloace nepermise se poate face ordine în Sfintele noastre biserici.

— Alteța sa Principesa mamă Elena anulându-se actul din 4 Ianuarie 1926 a reintrat în drepturile sale și poartă titlul de *Majestatea Sa Regina României*.

M. S. Regele Carol II s'a împăcat și cu M. S. Regina Maria, Mama Lui, căreia i s'a făcut o primire grandioasă când s'a reintors din străinătate.

Când s'a coborât din tren M. S. Regele l-a luat mâna voind să o sărute, dar a fost oprit de M. S. Regina, care l'a îmbrățișat și sărutat pe amândoi obraji.

— Este curios că atunci când întreagă sf. Biserică ortodoxă salută pe Regele Carol II, prin o delegație în frunte cu I. P. S. Sa Patriarhul, aleasă de sf. Sinod, în com. Ghioroc jud. Arad se află un preot cu numele Cornel Tatar, care când la sfințirea apoi a 2-a zi de Rusalii corul intona la Tropar „...biruință Regelui nostru Carol II-lea...” s'a infuriat și a sberiat coriștilor: „Mai rar cu Carol rege, v'ați ars” iar mai târziu i-a tratat cu epitele demne de sfința sa: „mance-vă rușinea” pe care le-a repetat apoi de pe amvon.

Era să fie însă bătut de credincioșii revoltați de procedura lui dacă nu-i săreau în ajutor: dl. dir. școlar și episcopul.

Cazul se cercetează atât din partea forurilor politice cât și din a celor bisericesti.

Rugăm achitați abonamentul!

— Dela Consiliul Comunal Ineu. În recenta ședință a consiliului Comunal din Ineu, s'a dat opinie pentru aprobarea a 5 (cinci) brevete pentru vânzarea de beuturi alcoolice. Aceste numai într'o ședință! Intre cei sortiți sunt: doi jidani, doi unguri și numai un român. Și când te gândești că până acum se vindeau beuturi spirituoase în 33 de localuri, dintre cari numai trei sunt români, nu-ți prea vine bine să vezi cum străinul prin otrava lui, scoate sudoarea țărânului nostru. Consiliul comunal ar trebui să se ocupe de chestiunea comercianților cari vând, la vreo câțiva metri, de biserică ort. rom. și de școala primară, fără brevet, dar cari se cred în Palestina sau nu știu unde, de nu respectă legile noastre.

— De ale Cooperatiei. De vre-o 5 zile, dl. Sub-inspector D. C. Niță delat Oficiul Național al Cooperatiei Române din Timișoara, inspectează Cooperativa „Gurbana” din Gurba. S'au găsit până acum lipsuri la foștii vânzători, precum și alte nelegi, cari pîntr'o muncă încordată depusă de dl. Sub-inspector, vor fi îndreptate. — Cooperativa „Gurbana” este înființată în 1919 și a adus reale servicii Gurbenilor, prin faptul că întotdeauna a vândut marfa ce o avea în depozit cu mult mai puțin decât ceilalți comercianți, cari sunt jidani. Astfel și azi numai datorită Cooperatiei și conducătorilor ei, cooperativa procură și pune la dispoziția consumatorilor mărfuri de calitate bună și cu preț scăzut. Doi comercianți jidani cari mai sunt în Gurba, au trebuit să-și caute altă ocupație după ce s'au convins că cu specula în felul aceasta nu mai merge.

Ar trebui dat mai mare interes cooperatiei de d-nii preoți și învățători, cari ar putea pune bază în fiecare comună, la câte o cooperativă, și incredințând conducerea oamenilor cinstiți, vom putea zice: *Nici un ac dela jidan!*

Rugăm achitați abonamentul!

— 40 miliarde face prețul surplusului de cereale pentru export și totuși noi ne sbatem în mizerie și într'o criză financiară nemai-pomenită. Dureros lucru că nu știm să valorificăm bunurile cu care ne-a înzestrat Dumnezeu sf. scumpa noastră Țară.

Suntem tocmai ca baba Mărinca, care mănâncă mălai sau moare de foame deși are ciorapii „ștrîmfii” plini de „galbeni.”

Unde ne sunt specialiștii în ale economiei? Lăudăroșii!!

— În curtea bisericii Lucaci din București i s'a ridicat marelui cântăreț și poet național popular Anton Pann un bust, care a fost desvelit Luni a 2-a zi de Rusalii în al 76-lea an dela moartea lui.

La solemnitate au luat parte o mulțime de popor și intelectuali, au lipsit însă aproape cu desăvârșire reprezentanții scrisului românesc. De ce?!

— Duminecă în 15 Iunie a sărbătorit elita militară și civilă românească din Arad pe dl. general Anton Iovanovici.

Plecarea dlui general din orașul Arad lasă regrete unanime în inimile tuturor acelorora, cari au știut să-și aprecieze meritele atât ca ostaș de o foarte mare valoare, cât și ca bun român.

— În legătură cu cele publicate despre dl. inv. Mihăilescu din Periam, trebuie să adăugăm că noi am apărut prin dl. inv. școala românească și pe învățătorul român iar nici decum persoana Mihăilescu, despre care abstrăgând că-i inv. român, mai are partea slabă de a duce o viață familiară, care nu-i face intru totul cinste.

În Periam trebuie să fie școală românească între orice împrejurări, condusă de un învățător care să fie numai bun român și cinstit, moral și fără nici o patimă.

— Constituirea „Tineretului L. A. N. C.” în comuna Secusigiu. În ziua de 15 Iunie 1930, s'a constituit în comuna Secusigiu în județul Timiș-Torontal, „Tineretul L. A. N. C.”

Dl. Dimitrie Dimitrieviciu arată scopul și rolul național al organizației L. A. N. C., cetind statutul acestei grupări politice adevărat românești și creștine. Procedează apoi la jurarea membrilor noi.

Comitetul de conducere se constituie în felul următor:

Președinte: Dimitrie Dimitrieviciu.

Vicepreședinte: Ioan Bălan.

Secretar: Ioan Moșescu.

Casier: Ciucur Dimitrie.

Stegar: Dimitrie Căcea.

Membrii în comitet: Ioan Barbu, Traian Ionescu, Stefan Meilă și Ioan Albotă. Membrii activi: Samoil Barbosu, Andrei Barbosu, Petru Moșescu, Dimitrie Giulezean și Petru Ruianu.

Fiecare d. abonant este rugat să ne câștige cel puțin un nou abonant!

Omul din ce mănâncă mai puțin trăește mai mult. S'a constatat că câți-va oameni, cari n'au mâncat altceva pe zi decât numai câte-va nuci și au beut apă au trăit peste 200 ani. Cine vrea să trăiască la fel de mult să poțtească să încerce un astfel de nutremânt.

— În America este o căldură insuportabilă, cad oamenii pe drumuri ca muștele. Pe semne vom avea și noi parte de ea. Dar oare cum rămânem cu profețiile că după o iarnă domoală, ca cea din '29, vom avea parte și de căldură? Profetii de cinoși!

— Jidanul Sándor Pál deputat a interpelat în Parlament pe ministrul de război ungar pentru că nu se decorează și jidani cu ordinul de „viteză” „vitezi rend”.

Ungurii știu foarte bine ce fac și de ce nu pot primi nici odată pe vre-un jidan de membru al ordinului „vitezi rend”.

— Soldații vor mânca de acum de două ori pe săptămână mămăligă. Aceasta a fost dorința fostului ministru de finanțe, în felul acesta vrea să facă economii... Că bine ne mai merge!

Rugăm achitați abonamentul!

— În Saint-Briac — Franța un bat s'a vâneut nevasta pe 100 franci; cumpărătorul o ține sechestrată. Rudele au făcut reclamație. Rău destul că rudele n'au ceva mai bun de făcut, în loc să tacă, să le pară bine.

Oare la noi câți bărbați nu-și vând nevestele pentru bani și câți nu sunt, cari ar mai plăti un „adălmaș” bun numai să i le ducă cineva?! Pe acești din urmă îi compătimim, iar celor dintâi le zicem să-i mănânce toată rușinea și pe ei și pe nevestele lor, cari se vând pentru bani. *Pfui Teufel!*

— Președintele republicei Portugalie a decorat pe dl. ministru Titulescu, cu marele cordon al „Ordinului Christ”, care este cel mai vechi dintre toate ordinele europene.

— Azi nu mai este nici un secret că Rusia sovietică spesează cu înarmarea mai mult decât toate celelalte țări de pe suprafața pământului. Acest lucru este și de înțeleș fiindcă doară bolșevicii vreau să deslanțue un război universal, urmat de o revoluție mondială prin care să triumfe ideile lor. Ceeace nu înțelegem însă este faptul că țări burgheze și cari ar avea să piardă mai mult pe urma triumfului bolșevismului, cum sunt Germania și Anglia și chiar și Italia life-rează material de război pentru soviete.

Adecă cum jidani-bolșevici pot cumpăra azi nu numai pe ori care individ fără conștiință, ci și pe ori care popor?!

Frumoase vremuri vom ajunge.

— Alegere de notar. Sâmbătă 14 Iunie a. c. a fost ales ca notar, pentru notariatul Gurba, dintre 25 de candidați, dl. Octavian Crișan din Pâncota. Sincere felicitări!

— Lista civilă a Familiei Regale și a foștilor Regenți se va fixa prin câte un proiect de lege depus în zilele trecute pe biroul Camerei, conform căruia M. S. Regelui Carol I s'a fixat 40 milioane anual, M. S. Reginei Maria 20 milioane anual, M. S. Reginei Elena 7 milioane și Voevodului Mihai 7 milioane lei anual, iar foștilor regenți Patriarhul Miron și C. Sărăteanu, o pensie de câte 150.000 lei lunar.

Oare foștilor Regenți pentru ce trebuie să li se dea penzie? După cât știm ambii, har Domnului! sunt binețuți; n'au nevoie de banii bieților contribuabili, deci nici nu credem să accepteze penzia ce li se oferă!

— În sânul partidului național-țărănist sunt mari nemulțămiri din cauza felului cum s'a format noul guvern, dar se sperează că cuminenția va învinge patima și pacea dorită va fi asigurată.

La firma:

MARCU BOTA

Prăvălie de ghete, pălării și modă. A R A D, B-dul Regele Ferdinand No. 27. puteți cumpăra cu livretul, fără bani în număr.

— PANTOFI EFTINI!
Pentru copii dela 120 lei în sus
" dame " 380 " " "
" bărbați " 380 " " "
precum " " " " le.

48
Palatul Cultural, pentru Biblioteca Arad

